

„ხელოვანი ხელოვნებისთვის“ -საგაზეთო სტატია

ხელოვნება ადამიანის სულიერი სამყაროს ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი გამოვლინებაა. იგი არ არის მხოლოდ გართობის ან დროის გატარების საშუალება ხელოვნება არის ის სივრცე, სადაც ადამიანი საკუთარ თავს პოულობს, გამოხატავს და ქმნის იმას, რაც ხშირად ყოველდღიურ რეალობას სცდება. სწორედ აქ იკვეთება კითხვა: რას ნიშნავს ხელოვანი, რომელიც ხელოვნებისთვის ცხოვრობს?

საგაზეთო სტატია, როგორც ჟანრი, გამოირჩევა აქტუალური თემის დასმით, ანალიზითა და მკაფიო მსჯელობით. მისი მიზანია არა მხოლოდ ინფორმაციის მიწოდება, არამედ საკითხის გააზრება და მკითხველის დაფიქრება.

ხელოვანის შემოქმედებითი ბუნება კარგად ჩანს ტიციან ტაბიძე-ის ლექსში „მე არ ვწერ ლექსებს, ლექსი თვითონ მწერს“. აქ ნათლად იკვეთება აზრი, რომ ხელოვნება არა მხოლოდ ადამიანის ნება-სურვილზეა დამოკიდებული იგი შინაგანი ძალაა, რომელიც თავად წარმართავს შემოქმედს. ლექსი წარმოჩენილია როგორც სტიქია, რომელიც მთლიანად იპყრობს ადამიანს და მის ცხოვრებას განსაზღვრავს. ეს მიუთითებს, რომ ხელოვანი ხშირად ვერ აკონტროლებს საკუთარ შემოქმედებას, არამედ თავად ხდება მისი ნაწილი.

განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია დიდოსტატის მარჯვენა, კონსტანტინე გამსახურდია-ის ერთ-ერთი გამორჩეული ნაწარმოები. რომანში კონსტანტინე არსაკიძის სახით წარმოჩენილია ხელოვანი, რომელიც მთლიანად ეძღვნება თავის საქმეს. მისი საქმიანობა სვეტიცხოვლის ტაძრის მშენებლობა ხდება არა მხოლოდ პროფესიული მოვალეობა, არამედ სულიერი მისია. ავტორი ხაზს უსვამს, რომ ნამდვილი ხელოვანი ქაოსიდან ქმნის წესრიგს, ხოლო მისი შრომა გადადის პირად ინტერესებსა და დროით შეზღუდულ მიზნებს. არსაკიძის მაგალითი აჩვენებს, რომ ხელოვნება მოითხოვს თავდადებას, მუდმივ შრომას და შინაგან სიმტკიცეს, ხოლო შექმნილი ნამუშევარი ხდება დროის გამძლე ღირამავდროულად, ნაწარმოებში იგრძნობა ხელოვანის მარტოობის თემაც. ნამდვილი შემოქმედი ხშირად გაუგებარია საზოგადოებისთვის, რადგან მისი მიზნები სცდება ყოველდღიურ ინტერესებს. იგი ცხოვრობს იდეის მიხედვით, რომელიც შესაძლოა სხვებისთვის მიუწვდომელი იყოს. სწორედ ამ განსხვავებულობაში იკვეთება ხელოვანის ტრაგიზმიც და სიდიადეც იგი ხშირად რჩება მარტოსული, მაგრამ მისი ქმნილება საზოგადოებისთვის ფასდაუდებელ ღირებულებად იქცევა. ებულება. ხელოვნების კიდევ ერთი

მნიშვნელოვანი ასპექტია დროის მიმართ მისი წინააღმდეგობა. მაშინ, როცა მატერიალური საგნები იშლება და ქრება, ხელოვნების ნიმუშები ინარჩუნებენ არსებობას და თაობებს შორის კავშირს ქმნიან. ამ თვალსაზრისით, ხელოვნება იქცევა მეხსიერების, კულტურისა და იდენტობის ერთ-ერთ მთავარ საყრდენად.

ამრიგად, ხელოვანი ხელოვნებისთვის ნიშნავს არა მხოლოდ პროფესიულ საქმიანობას, არამედ ცხოვრებისეულ პოზიციას, რომელიც მოითხოვს სრულ თავდადებას, პასუხისმგებლობას და შინაგან თავისუფლებას. ხელოვანი ქმნის მაშინ, როცა ამას შინაგანად განიცდის აუცილებლობად, და სწორედ ამ აუცილებლობიდან იბადება ნამდვილი ხელოვნება ისეთი, რომელიც დროს უძლებს, ადამიანში აზრს აღძრავს და სამყაროს მიმართ მის დამოკიდებულებას ცვლის.

მარიამ ჩიტაიშვილი